

ruído puidese afectar ó resultado da mesma, procederase a efectuar unha corrección por ruído de fondo tal e como se indica nos puntos que se desenvolven de seguido:

2. Localizarase a orixe do ruído alleo á fonte sonora obxecto de medición e anularase mentres dure a mesma.

3. Se non é posible dita anulación realizarase unha corrección no nivel total medido (N.I.) de acordo coas instrucións dadas de seguido.

3.1. Medirase o nivel acústico do conxunto formado pola fonte sonora máis o ruído de fondo. Dito valor designarase N1.

3.2. Pararase a fonte sonora e medirase (nas mesmas condicións) o nivel producido polo ruído de fondo. O seu valor designarase N2.

3.3. Establecerase a diferenza (m) entre os niveis medidos: $m = N1 - N2$.

3.4. En función do valor m obterase a corrección (C) que deberá aplicarse ó nivel N1. O valor de dita corrección figura no cadro seguinte:

**CORRECCION POR RUIDO DE FONDO
VALOR DA DIFERENCIA DE NIVEL (m)**

	0/3,5	3,5/4,5	4,5/6	6/8	8/10	MAIS DE 10
(C)	—	2,5	1,5	1	0,5	0

3.5. En caso de que o valor (m) se atope entre 0 e 3,5 desestimarase a medición, realizándose a mesma noutro momento no que o ruído de fondo sexa menor.

3.6. Nos casos nos que o valor (m) sexa superior a 3,5 determinarase o valor da corrección correspondente (C) e restarase do valor N1, e obterase así o valor final representativo do nivel sonora da fonte obxecto da medición (N); é dicir: $N = N1 - C$.

APARTADO VI.- Corrección por tons audibles.

1. Se durante a medición de calquera dos niveis de ruído a que se refiren os apartados 1 ó 5 deste Anexo obsérvase a existencia de tons audibles aplicarase a penalización correspondente en función da pureza de ditos tons.

2. A determinación da existencia de tons audibles realizarase conforme ó procedemento que se desenvolve nos puntos seguintes.

2.1. Medición do espectro do ruído en bandas de tercio de oitava entre as frecuencias comprendidas entre 20 e 8.000 Hz.

2.2. Determinación daquela/s banda/s na/nas que a presión acústica sexa superior á presión existente nas súas bandas laterais.

2.3. Determinación das diferenzas existentes entre a presión acústica da banda considerada e a das bandas laterais, para calcular posteriormente a media aritmética de ditas diferenzas (Dm). Conside-

rarase aquela banda en que o valor da penalización correspondente sexa máxima.

3. Determinación da penalización aplicable.- A penalización aplicable pola existencia de tons audibles será a que se reflecte no cadro seguinte.

CORRECCION POR TONS AUDIBLES

Zona considerada do Espectro	Dm. igual ou maior a 5 dB	Dm. igual ou maior a 8 dB	Dm. igual ou maior a 15 dB
20 a 125 Hz	1 dB (A)	3 dB (A)	5 dB (A)
160 a 400 Hz	3 dB (A)	5 dB (A)	5 dB (A)
500 a 8.000 Hz	5 dB (A)	5 dB (A)	5 dB (A)

APARTADO VIII.- Corrección por Porcentaxe de Ruído.

Na medición de calquera dos niveis de ruído a que se refiren os apartados I ó V deste Anexo, aplicarase a correspondente penalización-despenalización, cando a duración do citado ruído, respecto a un tempo de observación abondo significativo, se atope por exceso ou por defecto en situacións extremas.

A estes efectos considérase un tempo de observación de 14 horas se o ruído é diurno e de 10 horas se o ruído é nocturno.

Os valores destes coeficientes de corrección fíxanse na táboa seguinte:

**CORRECCION POR PORCENTAXE DE RUIDO
DURACION DO RUIDO %**

PENALIZACION	0/5	5/10	10/90	90/95	95/100
DESPENALIZACION	5 dB(A)	3 dB(A)		3 dB(A)	5 dB(A)

VIII.- ORDENANZA MUNICIPAL DE PROTECCION CONTRA RADIACIONES IONIZANTES, TRANSPORTE E ALMACENAMIENTO DE MATERIAL RADIATIVO.

CAPITULO I.- CONDICIONS XERAIS

ARTIGO 1:

A presente ordenanza ten por obxecto a protección da cidadanía en xeral, no termo municipal de Vigo, con respecto ás radiacións ionizantes de calquera orixe, polo que se refire á licenzia municipal das instalacións e actividades clasificadas como perigosas, insalubres e nocivas por radiactividade, e ó control dos aparellos e fontes que produzan tales radiacións.

ARTIGO 2:

Corresponde ó Concello de Vigo o control das actividades especificadas no artigo 1º da presente ordenanza, no exercicio das facultades autonómicas que a orde constitucional confire ós municipios e en virtude das competencias de policía urbana e xestión

que atribúe ós Concellos a Lei 7/85 de 2 de abril, Reguladora das Bases do Réxime Local, Texto Refundido da Lei sobre Réxime do Solo e Ordenación Urbana e disposicións que a desenvolvan, Regulamento de Actividades Molestas, Insalubres, Nocivas e Perigosas de 30 de novembro de 1961 e demais lexislación concordante na materia.

Todo iso sen prexuízo e independentemente das atribucións que lle correspondan á Administración do Estado, de acordo co establecido na vixente lexislación específica.

ARTIGO 3:

As esixencias que se establezan para o exercicio das actividades a que se refire esta ordenanza serán controladas a través das correspondentes licencias ou autorizacións municipais, axustándose á normativa xeral e ó exercicio das facultades de comprobación e inspección recoñecidas pola lexislación vixente.

ARTIGO 4:

Prohíbese calquera campaña ou programa con exploracións radiolóxicas, indiscriminadas ou periódicas, como as de fotoseriación e outras habituais na idade escolar, salvo que os

servicios sanitarios competentes o estimen oportuno e se aporten as garantías precisas.

CAPITULO II: CLASIFICACION, CONDICIONS DE USO E LIMITES.

ARTIGO 5:

As actividades perigosas, insalubres e nocivas por radiactividade clasifícanse en instalacións nucleares, radiactivas e actividades e instalacións nas que se orixinen radiacións ionizantes.

I. Instalacións nucleares.-

Clasifícanse nos seguintes tipos:

1.- Centrais nucleares: Calquera instalación fixa para a produción de enerxía mediante un reactor nuclear.

2.- Reactores nucleares: Calquera estrutura que conteña combustibles dispostos de tal xeito que dentro dela poida ter lugar un proceso automantido de fisión nuclear, sen necesidade dunha fonte adicional de neutróns.

3.- Fábricas de produción e tratamento de substancias nucleares: Aquelas fábricas que utilicen combustibles nucleares para producir substancias nucleares e as fábricas nas que se proceda o tratamento destas substancias, incluídas as instalacións de rexeneración de combustibles nucleares irradiados.

4.- Instalacións de almacenamento de substancias nucleares: A excepción dos lugares en que ditas substancias se almacenen incidentalmente durante o seu transporte.

II. Instalacións radiactivas.-

Clasifícanse nos seguintes tipos:

1. Instalacións de calquera clase que conteñan unha fonte de radiación ionizante, entendendo por tal a capaz de producir directa ou indirectamente iones ó seu paso a través da materia.

2. Os aparellos produtores de radiacións ionizantes.

3. As fábricas, locais, laboratorios e instalacións onde se produzan, manipulen ou almacenen materiais radiactivos, entendendo por tales aqueles que conteñan substancias que emitan radiacións ionizantes.

As citadas instalacións radiactivas clasifícanse, á súa vez, nas seguintes categorías:

1. Instalacións radiactivas de primeira categoría:

a).- As fábricas de produción de uranio, torio e os seus compostos.

b).- As fábricas de produción de elementos combustibles de uranio natural.

c).- Instalacións industriais de irradiación.

2. Instalacións radiactivas de segunda categoría:

a).- As instalacións onde se manipulen ou almacenen núclidos radiactivos a actividade total dos cales corresponda ós valores que para esta categoría se especifica no apéndice do Regulamento sobre Instalacións Nucleares e Radiactivas, aprobado por Decreto número 2.869 de 1972, de 21 de xullo.

b).- As instalacións que utilicen aparellos de raios X que poidan funcionar cunha tensión de pico superior a 200 Kv.

c).- Os aceleradores de partículas e as instalacións onde se utilicen fontes de neutróns.

3. Instalacións radiactivas de terceira categoría:

a).- As instalacións onde se manipulen ou almacenen núclidos radiactivos a actividade total dos cales corresponda ós valores que para esta categoría se especifica no citado apéndice do Regulamento sobre Instalacións Nucleares e Radiactivas.

b).- As instalacións que utilicen aparellos xeradores de raios X cunha tensión de pico inferior a 200 Kv. A categoría da instalación establecebase de conformidade co disposto no apéndice do Regulamento sobre instalacións Nucleares e Radiactivas.

III. Actividades e instalacións nas que se orixinan radiacións ionizantes.-

Non terán a consideración de instalacións radiactivas, pero si de actividades nas que se orixinen radiacións ionizantes, as seguintes:

1. Os aparellos xeradores de radiacións que se utilicen con fins médicos.

2. As instalacións que produzan ou onde se manipulen ou almacenen materiais radioactivos tales como os núclidos ou isótopos dos elementos naturais ou artificiais que emitan radiacións ionizantes teñan unha actividade de valor inferior ó establecido no mentado Regulamento sobre Instalacións Nucleares e Radiactivas.

3. As instalacións que, aínda que conteñan materiais radioactivos con actividades superiores as fixadas no apartado anterior, reúnan as condicións seguintes:

- a).-Que o material radioactivo estea protexido contra todo contacto ou fuxida.
- b).-Que en todo punto accesible, e a 0,1 metros da superficie do aparello, a dose non sobrepase 0,1 m. rem por hora, ou ben que o fluxo de partículas Beta ou neutróns non sexa superior ó que produciría unha dose equivalente á distancia mencionada.
- c).-Que estes aparellos sexan dun tipo homologado previamente polo Ministerio de Industria e Comercio.

4. Instalacións nas que se utilicen materiais radioactivos de concentración inferior a 0,002 μ c/g ou materiais radioactivos naturais sólidos de concentración inferior a 0,01 μ c/g.

5. Equipos nos que os electróns aceléranse a unha enerxía non superior a 5 KV.

ARTIGO 6:

Tendo en conta a potencial perigosidade das actividades perigosas, insalubres e nocivas por radiactividade, as condicións de uso deste tipo de actividades serán as seguintes:

1. Non se permitirá a localización de instalacións nucleares de calquera tipo e instalacións radioactivas de primeira categoría no termo municipal de Vigo, en consideración á distribución de poboación existente, as perspectivas de futura medra e en orde á protección da mesma.

Non obstante, os reactores utilizados con fins científicos e de investigación poderán ser autorizados, previa a adopción das medidas correctoras suficientes a xuízo do Concello, unha vez obtidas as preceptivas autorizacións de carácter estatal.

2. Poderán situarse as seguintes actividades perigosas, insalubres e nocivas por radiactividade:

- a).- Instalacións radioactivas de segunda categoría.
- b).- Instalacións radioactivas de terceira categoría.
- c).- Aquelas instalacións que non teñan a consideración de instalacións radioactivas, pero si a de actividades nas que se orixinen radiacións ionizantes especificadas no epígrafe III do artigo anterior.

En todo caso, o número de persoas expostas ás radiacións ionizantes será o menor posible. O titular da actividade tomará as medidas necesarias para conseguir que as doses recibidas sexan tan pequenas como sexa razoablemente posible, e sempre inferiores ós límites que se establecen no artigo 9 desta ordenanza.

ARTIGO 7:

O Concello levará un libro rexistro no que deberán figurar todas as actividades perigosas, insalubres e nocivas por radiactividade, no que se fará constar a súa situación, características técnicas e administrativas, datas das licencias outorgadas, resultados das visitas de inspección, as medidas de seguridade adoptadas en réxime de funcionamento normal e, no caso de accidente, plans de emerxencia e actuacións a seguir no caso de sinistro, e demais casos que se estimen necesarios.

Calquera incidencia no funcionamento da actividade, modificacións posteriores, cambios de titularidade, etc., así como o cesamento da mesma, quedará constatado no libro rexistro.

Todo iso de conformidade co preceptuado na disposición adicional primeira do Regulamento de Actividades do 30 de novembro de 1961 e no artigo 16 da Instrucción complementaria do mesmo do 15 de marzo de 1963.

ARTIGO 8:

Con independencia das obrigas do titular de presentar asemade no Ministerio de Industria e Comercio, Consello de Seguridade Nuclear, como organismo competente en materia de seguridade nuclear e protección radiolóxica, e, no seu caso, noutros organismos competentes, os informes previstos no Regulamento sobre Instalacións Nucleares e Radiactivas, a persoa titular deberá aportar unha copia de ditos informes ó Concello de Vigo, ós efectos da oportuna licenza municipal.

ARTIGO 9:

A sinalización de zonas e os límites admisibles de doses, así como os límites de incorporación anual por inhabilitación e límites derivados de concentración de radionucleidos no aire inhalado para as persoas profesionalmente expostas, límites de incorporación anual por inhalación e ingestión para os membros do público e a mestura de radionucleidos, serán os establecidos no Regulamento sobre Protección Sanitaria contra Radiacións ionizantes, aprobado polo Real Decreto 2.519 de 1982, de 12 de agosto.

ARTIGO 10:

Non poderán ser adquiridos nin utilizados isótopos radioactivos, entendo por tales os elementos naturais ou artificiais que emitan radiacións ionizantes,

ou outras fontes radiactivas, incluídas as de teletapia, por persoa física ou xurídica, entidade, institución ou organismo oficial que non estea expresamente autorizado polo organismo competente do Estado como usuario de isótopos e estea en posesión das correspondentes autorizacións e licencias municipais, así como debidamente inscrito no libro rexistro municipal.

ARTIGO 11:

O persoal que manipule os dispositivos de control dunha actividade perigosa insalubre e nociva por radiactividade, ou que dirixa ditas manipulacións, cando se trate de instalacións radiactivas, deberá ter a capacitación específica requirida e estar provisto da correspondente autorización.

No caso de se trataren de actividades nas que se orixinen radiacións ionizantes, pero que non teñen a consideración de instalacións radiactivas, o Concello poderá esixir a presentación da relación de persoal que manipula os dispositivos, así como as instrucións de funcionamento e control das instalacións, formación profesional do persoal, cursos de perfeccionamento realizados, experiencia, e igualmente sistemas de protección de dito persoal contra as doses de radiacións ionizantes e cantas aclaracións e informacións complementarias sexan consideradas oportunas.

CAPITULO III: APARELLOS E INSTALACIONES DE RAIOS X

ARTIGO 12:

Os aparellos de raios X, tanto para uso médico como para calquera outro fin, debidamente homologados, instaláranse de acordo cos seguintes requisitos:

Nas partes da instalación a tensión ata 440 voltios será accionado por un interruptor exclusivo para el, de corte omnipolar simultáneo. O mando do interruptor estará situado nun lugar facilmente accesible e sinalizado, mesmo na escuridade. As posicións de pechado e aberto do interruptor estarán igualmente sinalizadas, tanto se se trata de interruptores de mando directo como de dispositivos de mando a distancia.

Cando a instalación comprenda varios aparellos alimentados co mesmo xerador de alta tensión, por intermedio de conmutador-seccionador, estará prevista unha sinalización que indique, automaticamente e antes de poñer baixo tensión a instalación, cal é o aparello que vai ser posto en servizo, tanto estean situados nun mesmo local ou en locais diferentes.

En todo caso cumprimentáranse os disposto na vixente Regulamentación Electrotécnica.

ARTIGO 13:

Os aparellos de raios X de ata 200 Kv valor de crista estarán protexidos por propia construción contra a accesibilidade das canalizacións de alta tensión. Para tensións superiores, estas canalizacións poderán estar constituídas por conductos espidos, pero a súa instalación efectuarase de acordo cas seguintes condicións:

1.- As canalizacións estarán a unha altura mínima do chan de 3 metros, se a tensión con relación a este é inferior a 200 Kv crista, ou 3,5 metros para valores superiores. Será admisible a separación das canalizacións dos sitios con acceso a persoas por medio de proteccións constituídas por paredes, muro, paneis, etc., como mínimo de 2 metros de altura.

A separación entre as citadas proteccións e as canalizacións, será, polo menos igual a $4 \times U$ milímetros, sendo U o valor en Kv da tensión de crista con relación a terra. Estas distancias respetaranse tamén respecto á persoa explorada.

2.- As proteccións fixaranse de xeito que non poidan manobrase sen ferramentas. Se presentasen fiestras ou portas, non poderán ser abertas sen antes suprimir á alta tensión. Tomaranse, ademais, as medidas pertinentes para evitar falsas manobras e para a posta a terra das canalizacións unha vez postas fóra da tensión.

3.- Os conductores disporanse de xeito que se evite o risco de descarga disruptiva entre eles ou coas masas metálicas próximas.

4.- En todos os casos será obrigatoria a instalación no circuíto de alimentación do xerador dun interruptor automático que poida funcionar rapidamente no caso de posta a terra accidental dun punto calquera do circuíto de alta tensión, mesmo no caso de posta a terra a través do corpo humano.

5.- As masas metálicas accesibles dos aparellos poranse a terra e, cando se trate de aparellos móbiles, levarán un conductor incorporado ó cable de alimentación.

ARTIGO 14:

Nas instalacións eléctricas de alta tensión dos aparellos de

electrorradioloxía observaranse as seguintes condicións:

1. Poranse en comunicación con terra as partes metálicas de todos os aparellos de alta tensión que non poidan ter contactos cos circuítos eléctricos, tales como núcleos, soportes, etc.

2. Os conductores de alta tensión deberán ser instalados en xeito tal que pola súa posición, ou por medio de

protección conveniente, non poidan ser tocados polas persoas alleas ó servizo dos aparellos.

3. A separación entre os distintos condutores será tal que o seu dieléctrico non poida determinar unha ruptura entre eles.

ARTIGO 15:

As instalación que utilicen aparellos xeradores de raios X deberán axustarse ás seguintes condicións:

a).-Para tensións de utilización ata 100 Kv.-

O recinto onde se instale o aparello de raios X deberá reunir as condicións adecuadas de protección radiolóxica á poboación exposta, de xeito que en ningún caso se superen os límites admisibles establecidos no artigo 9 da presente ordenanza.

b).-Para tensións de utilización entre 100 e 200 Kv.-

1. Tanto o chan como o teito e paredes, incluíndo portas da habitación ou local onde se atope situado o aparello de raios X, deberán ser protexidos con pranchas de chumbo de 2,5 milímetros de espesor, do mesmo xeito que se indica no apartado anterior. As fiestras estarán protexidas con cristais enchumbados.

2. Tamén o chan, teito e paredes, incluíndo portas das habitacións ou locais onde se realicen operación de revelado ou clasificación de placas radiográficas, deberán ser protexidos con pranchas de chumbo de 2,5 milímetros de espesor, do mesmo xeito que se indica no apartado anterior. As fiestras estarán protexidas con cristais enchumbados.

3. O operador do equipo de raios X que manipule a instalación desde o pupitre de control deberá estar protexido mediante unha mampara, que albergará no seu interior unha prancha de chumbo de 2,5 milímetros de altura. O operador poderá observar por unha fiestra protexida con cristal enchumbado.

Nos supostos A) e B) e en todos os casos deberán aportar certificado acreditativo suscrito polo técnico competente de que se cumprimentan os límites establecidos no artigo 9 desta ordenanza.

c).-Para tensións de utilización por encima de 200 Kv.-

Nas instalacións que utilicen aparellos xeradores de raios X para tensións de utilización superiores a 200 Kv, e en cada caso particular, o Concello, previo informe dos Servizos Técnicos Municipais e, no seu caso, consulta o Consello de Seguridade Nuclear, poderá esixir as medidas correctoras que estime pertinentes.

ARTIGO 16:

Os locais onde se instalen os distintos aparellos de que constan as instalacións electrorradiolóxicas deberán estar suficientemente ventilados e libres de materias inflamables ou explosivas, cumprimentando en todo caso o esixido pola normativa municipal sobre prevención de incendios.

ARTIGO 17:

Cando unha instalación radiolóxica forme parte dun edificio destinado a asistencia sanitaria teranse en conta as seguintes normas de localización:

a).-A instalación debe situarse nun lugar relativamente pouco frecuentado do edificio, de xeito que sexa fácil controlar o acceso á zona en cuestión.

b).-O risco de incendio na zona elixida debe ser o mínimo.

c).-O lugar que ocupe a instalación e os medios de ventilación que se dispoñan serán tales que a posibilidade de que se propague a contaminación das superficies e do aire sexa mínima.

d).- A localización debe elixirse cun criterio prudente, de xeito que, con uns gastos mínimos de blindaxe, a intensidade das radiacións na proximidade inmediata da instalación poida manterse eficazmente dentro dos límites admisibles.

ARTIGO 18:

Nos casos de fontes produtoras de radiacións ionizantes móbiles, como son a radiografía, gammaografía industrial e outras, deberá comunicarse ó Concello a localización dos sucesivos lugares onde serán utilizadas dentro do termo municipal, así como os traslados en calquera tipo de transporte dentro deste.

ARTIGO 19:

As gammagrafías deberán realizarse con aparellos homologados e persoal debidamente autorizado, que disporá os medios de blindaxe adecuados para que a protección á poboación exposta se axuste ó establecido no artigo 9 da presente ordenanza.

A este fin procederáse á sinalización das zonas de protección e vixilancia, de xeito que a poboación exposta sexa mínima.

ARTIGO 20:

As substancias radiactivas empregadas nos medidores de espesor, eliminadores de electricidade estática, detectores de incendios, pararraios radiactivos e aparellos similares deberán presentarse en forma de fontes pechadas que reúnan as condicións xerais relativas a esta clase de fontes.

Estes aparellos deberán estar marcados clara e permanentemente para advertir ó persoal da presenza de substancias radiactivas e evitar unha irradiación innecesaria.

ARTIGO 21:

As fontes de alta actividade, como é o caso das de cobalto-60, que escedan de 1 Ci o as de cesio-137 que escedan de 5 Ci, e que se utilicen con frecuencia, deben dispoñer de recipientes con dispositivos mecánicos, eléctricos ou neumáticos para retirar a fonte do recipiente ou para volver a introducila nel.

ARTIGO 22:

Se a radiación orixinada para calquera fonte sobrepasase, fóra da zona vixiada, os límites do artigo 9 desta ordenanza ou provocasa a contaminación do medio por encima dos niveis máximos permitidos, considerarase situación de emerxencia, poñéndose en inmediato coñecemento do Ministerio de Industria e Comercio, Consello de Seguridade Nuclear, e se é o caso, organismos competentes en materia de protección civil e radiolóxica.

As fontes, inxenios, aparellos ou instalacións non poderán poñerse novamente en funcionamento ata que a autoridade competente comprobe que se subsanaron as deficiencias observadas e o Concello dispoña de información fidedigna desta circunstancia.

CAPITULO V: RESIDUOS RADIATIVOS

ARTIGO 23:

As actividades que poidan dar lugar a refugallos ou residuos radiactivos de contía significativa deberán estar equipadas cos necesarios sistemas independentes de almacenamento, tratamento e evacuación.

O funcionamento destes sistemas será obxecto de revisións adecuadas para evitar escapes.

ARTIGO 24:

O almacenamento de refugallos ou residuos radiactivos deberá levarse a cabo confinándose en recipientes as características dos cales proporcionen unha protección suficiente contra as radiacións ionizantes, tendo en conta as condicións do lugar de almacenamento e a posible dispersión ou fuxida do material radiactivo.

ARTIGO 25:

Os residuos radiactivos clasifícanse en sólidos, líquidos e gaseosos.

Consonte esta clasificación proposta polo Organismo Internacional de Enerxía Atómica (OIEA) establécense as seguintes categorías:

Categoría	Residuos líquidos Actividade: Ci/m ³	Residuos gaseosos Actividade: Ci/m ³	Residuos sólidos Doses superf: R/h
1	<10-6	<10-10	<0,2 Emisores
2	10-6 a 10-3	10-10 a 10-6	0,2 - 2 Beta-Gamma
3	10-3 a 10-1	>10-6	>2
4	10-1 a 104		Emisores Alfa Actividade: Ci/m ³
5	>104		

ARTIGO 26:

Os resultados líquidos de categoría 1, normalmente non requirirán tratamentos e descargaranse directamente mediante dilución controlada. Os de categoría 2 necesitarán tratamento, non sendo xeralmente necesario utilizar equipo provisto de blindaxe, mentres que os de categoría 3 poderán necesitar blindaxe segundo os tipos de tratamento.

Os residuos líquidos de categoría 4 requirirán tratamento e sempre será necesario unha blindaxe radiobiolóxica do equipo. Os de categoría 5 almacenaranse en forma líquida e será necesaria refrixeración.

ARTIGO 27:

Os residuos gaseosos de categoría 1, normalmente non serán sometidos a tratamento e descargaranse directamente á atmósfera. Os de categoría 2, a radiactividade dos cales se debe fundamentalmente ás partículas en suspensión, trataranse xeralmente mediante filtración. Os de categoría 3, a radiactividade dos cales se debe principalmente a gases, trataranse por outros métodos, ademais da filtración.

ARTIGO 28:

Os residuos sólidos de categoría 1, xeralmente poderán ser manexados e transportados sen precaucións, mentres que os de categoría 2 poderán ser manexados e transportados en contedores blindados radiobiologicamente. Para os de categoría 3 deberán adoptarse, ademais, precaucións especiais.

ARTIGO 29:

En todo caso, os tratamentos a que deberán ser sometidos os residuos e refugallos radiactivos, o sistema de recollida, transferencias e transporte, así como a súa posterior eliminación ou almacenamento, realizarase de conformidade cos informes e criterios do Consello de Seguridade Nuclear e de acordo co que estableza a Empresa Nacional de Residuos Radiactivos, S.A., tal como dispón o Real Decreto 1.522 de 1984, de 4 de xullo. Requerirá así mesmo a previa autorización do Concello. Verbo do transporte desta clase de materiais, estarase ó disposto nos artigos 33 e 34 desta ordenanza.

ARTIGO 30:

Os límites para a emisión de efluentes de residuos radiactivos ó medio ambiente deberán ser tales

que as concentracións de actividade de radionucleidos neles contidos e as doses susceptibles de ser recibidas pola poboación á que potencialmente poida afectar sexan as máis baixas posibles, tendo en conta factores sociais e económicos. Ditos niveis será sempre inferiores ós límites especificados no artigo 10 da presente ordenanza.

ARTIGO 31:

Unha vez obtidas as preceptivas autorizacións municipais non poderá comezar a exercerse a actividade ata tanto non se xire a oportuna visita de comprobación polos Servicios Técnicos Municipais, e cando se considere conveniente irán acompañados de persoal especializado de laboratorios oficiais ou empresas homólogadas.

Os efectos previstos nos artigos 34 e seguintes do Regulamento de Actividades, a persoa titular dunha actividade perigosa, insalubre e nociva por radiactividade estará obrigada, entre outras, ó seguinte:

1. Facilitar o acceso do persoal técnico municipal ás partes da instalación que consideren necesarias para o cumprimento do seu labor.

2. Facilitar a colocación do equipo e instrumentación que se requira para realizar as probas e comprobacións necesarias.

3. Poñer a disposición do persoal técnico municipal a información, documentación, equipos e elementos que sexan precisos para o cumprimento da súa misión.

4. Permitir ó persoal técnico municipal as tomas de mostras suficientes para realizar as análises e comprobacións pertinentes. A petición do titular da actividade deberá deixarse en poder do mesmo unha mostra testemuño, debidamente precintada e marcada.

ARTIGO 32:

Do resultado das inspeccións e comprobacións darase conta, mediante informe técnico, á Alcaldía para o seu coñecemento e efectos oportunos. Se o resultado das comprobacións e visitas de inspección á unha actividade perigosa, insalubre e nociva por radiactividade desprendécese un incorrecto funcionamento das instalacións, modificacións ou deficiencias nas mesmas, etc., darase conta inmediata ó Ministerio de Industria e Comercio, ó Consello de Seguridade Nuclear e, no seu caso, outros organismos competentes, ó obxecto de que adopten as medidas precautorias que consideren pertinentes, con fin de garantir a seguridade para as persoas e bens de calquera natureza. Todo iso con independencia das medidas que poida adoptar o Concello, de conformidade co establecido no artigo 2º da presente ordenanza.

ARTIGO 33:

O transporte de material radiactivo a través do termo municipal de Vigo farase de acordo coa norma-

tiva prevista para esta clase de transporte nas leis estatais e tratados e acordos internacionais ratificados polo Estado español, en particular cos Regulamentos Nacionais para Transportes de Mercancías Perigosas por Estrada, Ferrocarril ou Avión e seguindo as recomendacións do Regulamento para o Transporte sen Risco de Materiais Radiactivos do O.I.E.A.

No caso de transporte de especial perigosidade e en orde a minimizar os riscos, será necesario empregar unha roita adecuada e previamente planificada, que deberá ser establecida coa aprobación do Concello, podendo este dispoñer algunha forma de vixilancia ou protección especial se así o estimase oportuno ou fose requerido para isto polos organismos competentes.

ARTIGO 34:

Queda prohibida a detención de calquera vehículo de transporte por estrada adicado ó transporte de material radiactivo, tanto se se atopa baleiro como cargado, en calquera vía pública deste termo municipal.

Exceptúase o estacionamento previamente autorizado en zonas que serán especialmente sinalizadas durante a operación de carga e descarga e unicamente durante o tempo mínimo necesario para realizar esas operacións.

O que se fai público para xeral coñecemento, segundo o artigo 70.2 da Lei 7/1985 de 2 de abril, Reguladora das Bases de Réxime Local.

Vigo, 20 de setembro de 1994.—O Alcalde, Carlos A. González Príncipe. 12146

* * *

VILAGARCIA DE AROUSA

EDITO

Durante o prazo de dez días pódense presentar reclamacións en relación coa solicitude de Villa Ocio, S. L. para a instalación de Salón Recreativo para máquinas Tipo A, a emprazar en Avda. Dr. Tourón número 36-Baixo.

Vilagarcía, 29 de setembro de 1994.—O Alcalde-Presidente, Xoaquín Xavier Gago López. 12247

* * *

MARIN

EDITO

Sométese a información pública, durante o prazo de dez días, o expediente tramitado a instancia de José Manuel Villa Vidal, para a execución de obras a emprazar en Augusto Miranda Esq. Rúa Echegaray, con destino a Bodegón Restaurante.

Marín, a 28 de setembro de 1994.—O Alcalde-Presidente, Francisco A. Santiago Fernández. 12246